

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ

عِنْدَ الْعَصَبِ

SABIRLI OLMAK

Aziz Kardeşlerim!

Hayat; inişleri ve çıkışları olan, imtihanlarla dolu bir yolculuktur. Bu yolculukta ayağımıza taş değdiğinde, gönlümüz daraldığında veya bir kayıpla karşılaştığımızda bizi ayakta tutacak en büyük güç sabırdır. Sabır; sadece pasif bir bekleyiş değil, zorluklar karşısında metaneti korumak, Allah'a teslimiyet göstermek ve meşru daire çerçevesinde çözüm için gayret etmektir. Sabır, mü'minin kalbindeki imanın dışa vuran en güzel yansımasıdır. Nitekim Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) efendimiz bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

“Mü'minin durumu ne hoştur! Her hâli kendisi için hayırlıdır. Bu durum yalnız mü'mine mahsustur: Başına güzel bir iş geldiğinde şükreder; bu onun için hayır olur. Başına bir sıkıntı geldiğinde ise sabreder; bu da onun için hayır olur.”¹

Muhterem Mü'minler!

Hutbemin başında okuduğum hadis-i şerifte efendimiz sabırlı olup öfkesine yenik düşmeyenleri şöyle övmüştür:

“Güçlü kimse, insanları güreşte yenen değil, bilakis öfke anında kendisine hâkim olandır.”²

Demek ki gerek öfkeli gerekse üzgün olduğumuz anlarda sabrımızı asla kaybetmemeliyiz. Hz. Ali'nin dediği gibi; söz ağızdan çıkana kadar o bizim esirimizdir. Ağızdan çıktıktan sonra ise biz onun esiri oluruz. O nedenle bir söz söylemeden veya bir işe girişmeden önce sabırla soğukkanlılığımızı korumaya çalışmalıyız. Nitekim Enes b. Mâlik (r.a) anlattığına göre Hz. Peygamber (sav) bir kabrin başında ağlamakta olan bir kadına rastladı ve **"Allah'tan kork ve sabret."** dedi. Kadın, **"Git başımdan, bana gelen musibeti sen yaşamadın!"** diye cevap verdi. Belli ki Hz. Peygamber'i tanııyordu. Kendisine, onun Peygamber (s.a.v) olduğu söylendi. Bunun üzerine kadın Hz. Peygamber'in yanına gitti ve; **"Seni tanıyamadım"** diyerek mahcubiyetini ifade etti. Peygamber Efendimiz de, **"Sabır, ancak (musibetin) ilk başa geldiği anda (olmalı)dır."** buyurdu.³

Muhterem Kardeşlerim!

Sabır sadece musibetlere karşı dayanmayı ifade etmez. Allah'ın farz kıldıklarını yerine getirmek ve yasakladıklarından kaçınmak da sabır ister. Çünkü ibadetlerde titizlik ve devamlılık ancak sabırla mümkün olabilir. Sabrımızın ve ibadetlerimizin meyvesi ise Allah'la beraber olmaktır. Sabrın dünyaya bakan yönü acı olsa da, ahirete bakan yönü tatlıdır. Mevlâna hazretlerinin ifade ettiği gibi; ayın karanlık geceden kaçmayıp sabretmesi, onu nurlandırır ve aydınlatır. Gülün, dikenin arkadaşlığına katlanıp sabretmesi de, ona çok güzel bir koku kazandırır. Bizim sabrımız da bizi şöyle bir müjdeye kavuşturur:

“Ey iman edenler! Sabrederek ve namaz kılarak Allah'tan yardım dileyin. Şüphe yok ki Allah sabredenlerle beraberdir.”⁴

¹ Müslim, Zühd, 64.

² Müslim, Birr, 107.

³ Buhârî, Cenâiz, 31.

⁴ Bakara, 2/153.

